

[Miljøministeren]

Og så skal man jo også være opmærksom på, at hvis man ønsker at indføre det i denne lov, er det altså en anden økonomi, vi taler om, og det synes jeg at de partier, der også skal lave finanslov om en måneds tid, skal overveje. Man vurderer, at det vil koste 2 årsværk hos mig og mindst 14 årsværk i amtskommunerne, og dertil kommer en regulering i kommunerne. Så overvej meget nøje mellem første og anden behandling, om man virkelig ønsker at spille denne bold ind i naturbeskyttelseslovforslaget. Jeg synes i øvrigt, at sagen hører hjemme i landbrugsforhandlingerne, i overvejselsen om, hvor meget jord man tager ud. Det var ikke en speciel naturbeskyttelsesregel, man havde, men en vandløbsregel, og derfor må den høre hjemme i landbrugsforhandlingerne.

Omkring de regionale råd vil jeg bredt sige, at meningen er jo, at amterne skal kunne give dem en forskellig sammensætning. Jeg har også forstået, at min forgænger nu ønsker at inddrage en organisation, som ikke var nævnt i min forgængers lovforslag, fordi man netop ønskede at lade amterne gøre det temmelig suverænt, men at Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet i hvert fald skulle være med, ligesom jordbrugsorganisationerne skulle være repræsenteret.

Derudover har vi sagt, at man kan sætte organisationer som Dansk Ornitologisk Forening ind. Man kan sætte Danmarks Jægerforbund ind, man kan sætte Danmarks Sportsfiskerforbund ind, men det må være efter, hvad der er relevant i de forskellige grønne råd. Hvis amterne får pålagt herfra, at de og de skal være med, kan det jo godt være, at den, som er mest relevant i et specielt amt, men ikke i de øvrige amter, ikke kan komme ind. Derfor skal man passe lidt på med, hvor meget man vil diktere fra Folketingets side, og jeg synes, man har dikteret for meget, og derfor har jeg fulgt min forgængers forslag. Når man har taget Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet med, har man fået det bredt dækkende ind. De øvrige vil være naturlige, men måske ikke alle steder, og nu skal jeg ikke komme nærmere ind på det, for det kommer der bare en dum diskussion ud af.

Og hvad skal disse råd så lave? Efter min opfattelse skal de rådgive om generelle og principielle spørgsmål, herunder om adgangsreglerne. Derfor synes jeg ikke, at reglerne skal

ændre status i forhold til det, der er foreslået i lovforslaget. Det har jo noget at gøre med, hvilken plan amter og kommuner har for deres grønne områder, for deres skove, og derfor bør det også være dem, der beslutter adgangsreglerne, sådan som det er foreslået i lovforslaget. Men jeg synes til gengæld, at de skal drøftes med de grønne råd, for det er jo dér, man skal drøfte planlægningen af offentlighedens adgang til det åbne land, som gerne skulle hænge sammen med de fredninger og skovrejsningsplaner osv., som amtsrådene måtte have besluttet sig for.

Omkring friluftsklamerne vil jeg sige, at der er jo sket en bevægelse i lovforslaget, som der har været bred tilslutning til, og det er jeg glad for. Det betyder jo, at der er mulighed for en vis form for skiltning på egen grund for de mindre virksomheder, der er beliggende i det åbne land. De små håndværks- og industrivirksomheder har det ikke for let, og derfor er jeg glad for tilslutningen til forslaget om, at der bliver tilladelse til at reklamere på ens egen grund. Hr. Svend Aage Jensen ønsker at gå videre, så man også kan opsætte vejviserskilte til fjernreliggende virksomheder, og det kan man også godt, men det må man ordne med vejmyndigheden og Trafikministeriet med deres blå/hvide skilte. Det behøver vi ikke tage os af i denne lov.

Hermed har jeg været inde på de overordnede spørgsmål, som de fleste har beskæftiget sig med. Jeg har for resten også bemærket, at man mener, at statskovene har meget varierede adgangsregler, og det vil jeg også se på.

Om de befæstede stier vil jeg sige, at det er jo defineret i lovforslagets bemærkninger, hvad der forstås ved dem. Det betyder altså, at hvis der tilfældigvis opstår et hjulspor, fordi man er i gang med et skovarbejde, er det ikke pludselig en offentlig adgangsvej. Disse hjulspor vil jo forsvinde igen, når skovarbejdet er overstået. Så det skulle være tydeligt, at hvor der tilfældigvis opstår adgang, fordi der skoves, er der ikke nogen ret til at blive ved med at trampe det ned. Det ville jo også svække beskyttelsen af dyrelivet.

Jeg har bemærket interessen hos SF og Det Radikale Venstre for beskyttelsen af ubeboede øer og holme, og hertil vil jeg sige, at når min forgænger ikke satte det ind, skyldtes det nok den ganske kloge betragtning, at disse ubebo-